

Jonathan lehtonen

NÄSTAN

JIHAD

PRÄST(RÖST)

MARIA

SHAID ROGER

PRÄST:

Den heliga ande blåste liv i människan och gav honom kärlek till sin nästa. Framför oss står Roger och Maria. För att äktenskapet ska vinna laga kraft ska nu Roger och Maria avge löftet inför församlingen såsom skrivet i den heliga text och Sveriges rikes lag: Eftersom ni har förklarat att ni vill ingå äktenskap med varandra, frågar jag: Tager du... tager du Sha... vad står det?

MARIA:

Vadå?

SHAJD ROGER:

Nej.

PRÄST:

Schaj-sch.sch.

SHAJD ROGER:

Sch.

PRÄST:

Vad står det? Shahir?

SHAJD ROGER:

Shaid.

PRÄST:

Shaid?

MARIA:

Va?

SHOID ROGER:

Inget.

MARIA:

Vad är det som händer Roger?

PRÄST:

Jihad?

SHOID ROGER:

Tja-id!

MARIA:

Jag förstår inte. Vad är det frågan om?

SHOID ROGER:

Gå vidare bara, hoppa över um... namnet så, okej.

PRÄST:

Tager du Tja-id Roger Svensson denna –

MARIA:

Vänta. Vadå heter du så?

SHOID ROGER:

Vadå? Nä. Nej.

MARIA:

Va?

SHOID ROGER:

Eller jo. Ja, alltså... men... ska vi, vi gifter oss nu va?

MARIA:

Jaha... vad står det? Vad är det här?

SHOID ROGER:

Nej, det är bara ett namn så.

PRÄST:

Tager du Jihad Roger Svensson denna –

MARIA:

Herregud.

PRÄST:

Tager du Jihad Svensson denna Maria Eriksson till din äkta –

SHOID ROGER:

Jaja. Visst visst, det gör jag.

PRÄST:

Och tager du Maria Eriksson denna Jihad... förlåt... tager du Jihad? Förlåt.

Tystnad

SHOID ROGER:

Säj nåt.

MARIA:

Vad vill du jag ska säja?

SHOID ROGER:

Säj Ja bara. Vadå?

MARIA:

Men vadå? Är du av någon annan sjuk härkomst nu eller va?

SHOID ROGER:

Kom igen nu gumman. Djasst säy aj do.

MARIA:

Va?

SHOID ROGER:

Ja-nej, heh, det är engelska då va.

MARIA:

Jaha. Alltså... vem är du? Du vet väl att vi är i Sve-ri-ge? Du vet väl att jag pratar svenska?

SHOID ROGER:

Ja...

PRÄST:

Tager du Schaid till din äkta make?

MARIA:

Vänta.

PRÄST:

Förlåt.

MARIA:

Jag är svensk och stolt över det. Är du svensk Roger? Eller vad du heter.

SHOID ROGER:

Snälla du.

MARIA:

Jamen?

SHOID ROGER:

Det är klart jag är svensk.

MARIA:

Verkar inte så.

PRÄST:

Har vi ett problem?

SHOID ROGER:

Det är klart vi ska gifta oss. Du kan inte backa nu älskling. Folk har kommit hit för att dela vår glädje och såna grejer. Jag menar... Maria. Det är lugnt. Det är okej.

MARIA:

Men alltså... vem är du?

SHOID ROGER:

Jag är fortfarande jag. Nå? Vad säger du?

PRÄST:

Så? Kan vi gå vidare kära vänner?

SHOID ROGER:

Hon säger ja.

PRÄST:

Hör jag ett Ja Maria? Dåå. Jihad Roger –

MARIA:

Jag har varken sagt Ja eller Amen här. Ska du plötsligt börja bestämma över mej nu?

SHOID ROGER:

Nej.

MARIA:

Är det så det ska funka nu? Va?

SHOID ROGER:

Nej.

MARIA:

Ska du bestämma vad jag ska säga? Vad jag ska göra? Du gjorde ju precis det!

SHAIID ROGER:

Alltså. Man blir lite stressad va. Det blir man.

MARIA:

Jaha. Du blir stressad du. Vad tror du jag blir då?

SHAIID ROGER:

Nä-men sluta då.

MARIA:

Det är faktiskt lite stressigt att du plötsligt inte är Roger!

SHAIID ROGER:

Du.

MARIA:

Jag måste tänka här!

PRÄST:

Det är bra. Gud har också gett oss ett förnuft och förmåga att tänka därefter.
Överväg ditt beslut.

MARIA:

Tack.

PRÄST:

Ni har båda haft tid att tänka över ert beslut före ni stod inför mej och församlingen och Gud. Men det är bra. Överväg beslutet nu. Bättre sent än för sent. Tänk du Maria. Låt dej inte störas av mej.

MARIA:

Jag tänker.

PRÄST:

Det är inte som att jag har andra att viga idag, eller begrava eller konfirmander att ägna min tid åt. Tänk du.

SHAIID ROGER:

Du. Kom igen nu, säj Ja då.

MARIA:

Men SLÄPP!

SHAIID ROGER:

Hysterisk för fan.

MARIA:

Du kan inte svära i kyrkan fattar du väl?

PRÄST:

Gud har givit oss förmågan att använda våra ord, han har givit oss ordets makt.

SHOID ROGER:

Du hör ju Maria.

PRÄST:

Förmåga att använda våra ord och använda dom rätt.

SHOID ROGER:

Jamen förlåt då!

PRÄST:

Du är förlåten. Gud förlåter.

MARIA:

Det lät inte som att han menade det där.

SHOID ROGER:

Maria. Vad i helvete? Jamen FÖRLÅT då! Hur ska jag säga då?

MARIA:

Vet du inte hur man ber om förlåtelse? Är du psykopat eller?

SHOID ROGER:

Nä.

MARIA:

Verkar så.

SHOID ROGER:

Är jag inte.

MARIA:

Du betar dej som en psykopat.

SHOID ROGER:

Jamen DU då!?

PRÄST:

Såså. Vi kanske ska skjuta på ert beslut. Skjuta på er livslånga kärlek menar jag. Ja, annars kan vi gå vidare förstås. Det är inga som helst problem det heller. Så jag frågar igen:

MARIA:

Vänta.

PRÄST:

(Suckar)

SHOID ROGER:

Prällen har inte hela dagen på sej.

PRÄST:

Äktenskapet har sina med och sina motgångar. Tid kommer ni ha och tiden har ni ändå. Oavsett beslut. För det är så äktenskapet fungerar. Det är ett permanent partnerskap mellan man och kvinna. I nöd och lust. Det står skrivet –

SHOID ROGER:

Jaja, vi fattar det.

PRÄST:

Äktenskapet bygger också på ärlighet.

SHOID ROGER:

Det är ju inte det vi snackar om här va.

MARIA:

Du kan inte käfta med prästen!

SHOID ROGER:

Gör jag väl som jag vill.

PRÄST:

Shaid. Du står inför en församling här idag.

SHAIID ROGER:

Prosten får förlåta. Jag är lite nervös här.

MARIA:

Varför är du nervös nu då? Är det för att vi avslöjat vad du egentligen är?

SHAIID ROGER:

Nej. Alltså... det är lite jobbigt när du håller på. Jag fattar inte vad vi har för problem här.

MARIA:

Han fattar inte vad vi har för problem här!

SHAIID ROGER:

Nej just det. Vad är problemet?

MARIA:

Hans hjärna kanske inte är formad som vår? Nej. Du kanske har aphjärna Shahir?

SHAIID ROGER:

Aphjärna? Vad får du allt ifrån?

MARIA:

Jamen du är ju en sån som inte utvecklats från apan. Sånt har man ju hört!

PRÄST:

Det finns inga människor som härstammar från apan.

MARIA:

Jo. Han tycks göra det. Han är faktiskt ganska korkad nu när jag tänker efter.

SHAIID ROGER:

Vem vet mest när vi tittar på På spåret? Vem vet mest då Maria? Du eller jag? Vem har hjärna då? Då när vi tittar på På spåret? Har du ärtor där då i skallen, två ärtor som cirklar runt ett solsystem av ingenting där. Ett ingenting i skallen. Ingen hjärna. Ja, när vi tittar på På spåret!?

MARIA:

Vem vet mest när vi ser Vem vet mest? Vem vet mest då va? Vem sitter som ett korkat frågetecken och vet ingenting?

SHAIID ROGER:

Jag vet mer än dej! Jag har pluggat på Lernia!

MARIA:

Jaha och?

SHAIID ROGER:

Ja vadå?

MARIA:

Jag har lärt mej något idag!

SHOID ROGER:

Vadå? Att du är dum i huvudet då eller?

MARIA:

Nej. Att du heter Jaid och är alban!

PRÄST:

Jaid.

SHOID ROGER:

Tja-id. Jag heter Shaid. Det är inte så farligt. Bara så: Shaid. Och det är inte albanskt.

MARIA:

Okej, men jag visste inte att du var blatte.

SHOID ROGER:

Jag är inte blatte.

MARIA:

Lite brun är du. Det är du alltid!

SHOID ROGER:

Herregud! Solbränd!

MARIA:

Brun.

SHOID ROGER:

Pigment.

MARIA:

Skulle du gifta dej med en invandrare?

PRÄST:

Jag förstår inte vad jag har med det här att göra. Jag är här för att viga er två.

MARIA:

Jag frågar som andlig rådgivare här.

SHOID ROGER:

Vad har prällen med det här att göra?

PRÄST:

Jag älskar Gud. Jag älskar alla som tror på Gud.

MARIA:

Okej, men tänk såhär då: Skulle du gifta dej med någon som trodde på en invandrargud?

SHOID ROGER:

Herregud.

PRÄST:

Ehm... så länge människan är god i sin tro till Gud har vi samma Gud.

SHOID ROGER:

Nu får det väl för fan räcka va?

MARIA:

SLUTA SVÄR!

PRÄST:

Man ska akta sej för satan Shoid, och man ska förstås inte tillbe guldkalvar.

SHOID ROGER:

Skulle jag haft en guldkalv, ja, en kalv som sket guld så är det väl klart jag skulle mata och klappa och tillbe den! Ja glo på mej!

PRÄST:

Det är en svår synd att säga sådär.

SHOID ROGER:

Jag tror ändå inte på er gud! Bigg dil liksom.

MARIA:

Vad sa du nu?

SHOID ROGER:

Ja! Det är engelska igen!

MARIA:

Du sa någonting om vår gud.

SHOID ROGER:

Jamen... vadå? (*Tystnad*) Meh... alltså...

MARIA:

Vad har du för gud?

SHOID ROGER:

Jag menade inte så. Inte som att. Alltså. Nä-men.

MARIA:

Vad har du för ursäkt nu då?

SHOID ROGER:

Du vet att jag inte tror på... prosten får förlåta, men jag tror inte på gud så. Det är en fin tradition och det att hålla på eller hålla fast vid så, tänker jag. Ja för ordningens skull eller hur man ska uttrycka det, men jag tror inte på gud sådär. Och så.

PRÄST:

Hur tänkte ni när ni beslutade er för att ingå äktenskap i Guds hus?

SHOID ROGER:

Vet inte...

MARIA:

Skäms du nu?

SHOID ROGER:

Lite skäms jag. Det gör jag faktiskt. Förlåt.

PRÄST:

Gud tror på förlåtelse Jahir, vänd ditt ansikte mot honom och han vänder sitt ansikte mot dej. Tål att tänka på. Dåså! Ska vi äntligen få det här undanstökat då? Vi väntar på ditt svar Maria.

Tystnad.

SHOID ROGER:

Alltså. Det är bara ett namn. Som Maria ungefär.

MARIA:

Det är inte alls ”ungefär” ett namn som Maria.

SHAIID ROGER:

Ja, jag tänker inte ens på det. Det var bara ett namn jag fick för att farsan gillade någon fotbollsspelare eller nåt. Så stor betydelse kan det inte ha.

MARIA:

Jamen visst. Då kan jag väl heta Yasmin Muslim. Skulle du tycka om det va?

SHAIID ROGER:

Nä...

MARIA:

Nej precis. Jaha.

PRÄST:

(Suckar) Kära församling! Vänner. Jag hoppas ni sitter bekvämt och att saker och ting inte känns obehagligt.

SHAIID ROGER:

Jag är svensk.

MARIA:

Visst du. Då är väl plötsligt Muhammed svenskt också då. Okej. Vi säger så.

SHOID ROGER:

Jag har aldrig tänkt så. Är det så allvarligt?

MARIA:

Var går gränsen? Var drar vi gränsen nånstans? Var tycker du jag ska dra min gräns Roger? ...eller vad du heter.

SHOID ROGER:

Vadå, det finns ingen jävla gräns att snacka om här! Nej, man ska inte svära, jag vet.

PRÄST:

Jag tror nog jag talar för alla när jag säger att församlingen nog vill slå klackarna i taket. Ni har en fantastisk fest som väntar. Tiden aldrig stilla står, heter det. Jag får be Maria och Jihad om ett svar.

SHOID ROGER:

Kan du sluta säga mitt namn? Alltså. Kan du bara stå där, där du ska stå? Vi behöver uppenbarligen snacka här om du inte fattat det.

PRÄST:

Schaid.

SHOID ROGER:

Säg inte mitt namn! Du uttalar det inte ens rätt!

MARIA:

Hur uttalas det då? Hur säger man ditt namn på ditt invandrarspråk?

SHAIID ROGER:

Alltså det är inte mitt namn. Eller det är ju det men. Okej. Okej. Kan vi bara... vi andas lite och så... såhär. Så, lägg handen på mitt bröst. Och så andas vi. Andas in. Andas ut. Jag är också nervös förstår du. Känner du? Lugna andetag. Jag älskar dej Maria.

MARIA:

Sluta!

SHAIID ROGER:

Älskar du inte mej? Vad gör vi då här?

MARIA:

Jag älskar dej också, eller jag gjorde det, eller jag vet inte längre. Det är så många frågor. Allt faller över mej. Den här slipsen till exempel. Herregud, Roger, din slips.

SHAIID ROGER:

Titta på mej. Älskling. Titta på mej.

MARIA:

Han kom hem med den, just den slipsen.

PRÄST:

Det är en festlig slips.

MARIA:

Eller hur? Jättenöjd var han. Jag borde ha förstått redan då.

SHOID ROGER:

Det har ingen betydelse. Det är ett meningslöst plagg! Bara ett plagg.

MARIA:

Bara ett plagg. Bara ett namn. Helt plötsligt är allt bara bara. Tycker du inte det är konstigt?

SHOID ROGER:

Vilket?

MARIA:

Det är för många tillfälligheter. För mycket slump för att bli trovärdigt. Jag tänker inte stå här och se ut som en idiot.

SHOID ROGER:

Nähe.

MARIA:

Han hade gjort sej ett kap på slipsen tyckte han.

PRÄST:

Jag förstår.

SHOID ROGER:

Vem lägger hundrafemti spänn på en bit tyg? Ingen gör det. Skulle du göra det?

PRÄST:

Jag håller mej främst till andliga frågor.

MARIA:

Så vad valde han att göra?

SHOID ROGER:

Håll käften. Det var en gång.

MARIA:

En gång? En gång är ingen gång?

SHOID ROGER:

Jo! EN gång! Hon kan inte räkna till ett vet du?

MARIA:

Köpte den på loppmarknad. Visst. Han gick till loppmarknaden då. Gjorde han.

SHOID ROGER:

Du tyckte ju själv det var ett bra köp!

MARIA:

Vad kunde jag säga? Vem går på loppmarknad? Dom som heter Roger gör det inte, men dom som heter Jihad gör det.

SHOID ROGER:

Jag heter inte Jihad!

MARIA:

Går på loppmarknad. Prutar till dej en slips till vårt bröllop.

SHOID ROGER:

Det är bara en slips.

MARIA:

Bara bara bara bara.

SHOID ROGER:

Gud vad pinsam du är. Visst är hon? Eller hur? Eller hur?

PRÄST:

Obekvämt är det. Det får erkännas.

MARIA:

Köpslår och håller på.

SHAIID ROGER:

Du då? Drar ner till konsum med din taffliga plastpåse varje dag för att spara en spänn och äckligt butikstillverkat skit för att samla ören här och ören där.

MARIA:

Det handlar inte om det!

SHAIID ROGER:

Hon samlar burkar. Ja! Gör hon. Går där och gräver i sopor.

PRÄST:

Det är inte lätt att vara simpel människa.

MARIA:

Jag gräver väl inte i sopor! Finns väl ingen svensk som gräver i sopor? Ja-a. Jag är svensk. Och jag är stolt över det.

SHAIID ROGER:

Det är väl jag också! Och jag säger det att jag vill ha härligt fet mjölk. Fet mjölk! Men du: Du köper vattmig lättmjölk. Det är inte ens mjölk! Det är vatten. Vad sparar du på det? Fyrtio öre?

MARIA:

Jag går i alla fall inte ner till mina invandrarkompisar på loppmarknaden och köper mjölk. Skulle aldrig sätta min fot där.

SHOID ROGER:

Fet chans då man köper mjölk på loppmarknad? Va? Fet chans då va?

MARIA:

”Fet chans”?

SHOID ROGER:

Fet mjölk sa jag.

MARIA:

Fet chans sa han, eller hur?

PRÄST:

Ja, jag vet inte.

MARIA:

Han pratar som sina kompisar. Sina brorsor pratar han som!

SHOID ROGER:

Det är inte mina brorsor!

PRÄST:

Vi kommer bort från ämnet här idag...

MARIA:

Han heter ju som dom! Vem vet vem som burit den där slipsen. En svensk är det i vart fall inte, det ser man ju. Du går runt med en afrikansk knarkslips. Skäms du inte?

SHAIID ROGER:

JO! Gör inte du det!?

MARIA:

Jag har inget att skämmas för.

SHAIID ROGER:

Hon har inget att skämmas för.

MARIA:

Och, och det här med, med ditt skägg sen. Hår i hela handfatet. Stora tussar.

SHAIID ROGER:

Ja, skägg ja. Hej allihopa! Jag har skägg ibland. Det är snyggt.

MARIA:

Snyggt? Han tycker det är snyggt. Och turban.

SHAIID ROGER:

Turban? Sluta hitta på.

MARIA:

Som du virade handduken runt huvudet då, där på, ja, då I somras. När vi var vid kusten.

SHOID ROGER:

Jag skojade ju bara den gången, det vet du!

MARIA:

Framför mamma och pappa och allt. Pinsamt.

SHOID ROGER:

Jag hade långt hår.

MARIA:

Äckligt.

SHOID ROGER:

Tack.

MARIA:

Lyssnar på ärr och be.

SHOID ROGER:

Gör jag inte.

PRÄST:

Kära vänner, kära barn, det har ingen som helst betydelse.

MARIA:

Men han gör det!

SHOID ROGER:

Inte alls.

MARIA:

Gör du visst.

SHOID ROGER:

Vad lyssnar du på då? Björn Rosenström och annan ”rolig” musik!

MARIA:

Jag lyssnar på visor. Svenska visor!

SHOID ROGER:

Jag tycker inte man ska lyssna på musik för att kunna sitta där och skratta tills man kiknar, jag vill ha lite rytm. Hon sitter där och bara ”Du måste höra på det här, det är så roligt så man kissar på sej” Men du! Det är rena rama skiten du lyssnar på! Ja, är det, du hörde. Ren skit!

MARIA:

Du visar verkligen ditt rätta ansikte här idag. Ärr och be. Det är ju negermusik.

SHAIID ROGER:

Ar änd bi heter det! Kan du säga det? Ar änd bi!

MARIA:

(Nickar dramatiskt) Han uttalar det på utländskt vis också. Du kan gå och gifta dej med din musik, kan du göra!

PRÄST:

Var det ett Nej Maria? Är vi klara här då?

SHAIID ROGER:

Nej! Hon har fan inte sagt Nej!

PRÄST:

Det verkar lite tveksamt det här med att ingå äktenskap. Ja det låter så.

SHAIID ROGER:

Du ska bara stå där och hålla käft tills vi är klara!

MARIA:

Men lugna ner dej! Är du galen?

SHOID ROGER:

Vadå? JAMEN GIFT DEJ MED PRÄLLEN DÅ!

MARIA:

DET KANSKE JAG GÖR!

SHOID ROGER:

BRA!

MARIA:

HAN FÖRSTÅR MEJ I ALLA FALL!

PRÄST:

Hörni. Snälla du. Släpp mej. Öhm... vi kanske ska... ska vi avbryta kanske och – och, för. Ska vi – vi kanske ska strunta i det här? Jag vet inte om jag kan viga er alls. Jag vill inte ha del i det här.

SHOID ROGER:

Du håller dej still! Jag går inte förrän jag hör henne säga JA eller NEJ. Okej? Nu säger du fanimej Ja! Du vet ju att du vill ha mej, du vet ju! Du älskar ju mej för helvete Maria! (*Till PRÄST*) Stå still! Du får cash för att viga oss, så nu gör du bara ditt jobb va!

MARIA:

Jag har fått syn på så mycket idag. När tar det slut? När har du tänkt att jag kommer vakna ur den här fruktansvärda drömmen? Titta. Jag nyper mej i armen, men för varje sekund blir du bara mer och mer mångkulturell i mina ögon.

SHOID ROGER:

Det är inte direkt någon våt dröm för mej det här heller kan jag säga du.

MARIA:

Sen. En annan sak jag funderat på... eller hur ska jag säga, länge undrat över... ja som jag ser väldigt tydligt just nu.

SHOID ROGER:

Men herregud! Jisses! Snälla lilla människa! Sluta undra så mycket! Säg bara Ja så vi kan dra och supa nån gång! Är det så svårt att säga Ja!? Allt du behöver göra idag är att säga Ja! Hur svårt kan det vara att älska mej!?

MARIA:

En sak undrar jag över.

SHOID ROGER:

Vadå? Va? Vadå!?

MARIA:

Nu kommer det.

SHOID ROGER:

Vad är det som kommer!?

PRÄST:

Lugna ner dej Shoid.

MARIA:

Du ser ju.

SHAIID ROGER:

Jag heter Roger! Kan du säga det!? Han kan inte säga Roger vet du. Han kan inte det!

PRÄST:

Jo, jag kan säga Roger.

SHAIID ROGER:

Bra! Fortsätt med det då!

MARIA:

Ni hör ju.

SHAIID ROGER:

Va!? Jaha!? Nähe!? Vad vill du? Jamen fråga då! Ja, du hade nån fråga! Vad vill ni mej!? Öppna då bara käften nån gång och säj vad du vill! Vad vill du!?

MARIA:

Temperamentet.

SHAIID ROGER:

Temperamentet?

MARIA:

Du är inte särskilt ödmjuk och medgörlig just nu. I dom lugnaste vatten rör sej dom smutsigaste fiskarna. Dom smutsigaste. Jag har varit så blind.

SHOID ROGER:

Jag är inte annorlunda mot vad jag var igår. Eller förra veckan.

MARIA:

Nej och det är det som är problemet. Du har alltid varit den här Shoid. Du har aldrig varit Roger.

SHOID ROGER:

Var det en fråga? Okej. Det var tydligen en fråga. Har du fler frågor?

MARIA:

Vad gör du på toaletten?

SHOID ROGER:

Men du, vad säger hon?

PRÄST:

Ja, ja-jag vet inte jag det... det lämpar sej kanske inte i kyrkan att...

MARIA:

Nej. Jag vill veta. Vad gör du där? Han stänger in sej och, och –

SHOID ROGER:

Vi har hela livet på oss att prata om vad jag gör på... du vet.

MARIA:

Säj nu!

SHOID ROGER:

Nä-men vad gör man? Jag menar... alla är väl på toaletten ibland. Till och med prästen kan jag tänka.

MARIA:

Jag vill inte veta vad prästen gör på toaletten.

PRÄST:

Tack gode Gud.

MARIA:

Jag vill veta vad DU gör på toaletten.

SHOID ROGER:

Alltså det är ju inte säkert att alla våra vänner vill veta. Jag menar.

MARIA:

Slingrar sej.

SHOID ROGER:

Heh... um... vad gör du själv på toaletten?

MARIA:

Ja-ir förstod inte min frå-ga. Har vi lite svårt för språ-ke? Ja-ir?

SHOID ROGER:

Alltså... Roger.

MARIA:

Du är på toaletten minst fem gånger om, om, ja och ibland på natten. På natten.

SHOID ROGER:

Är jag väl inte.

MARIA:

Nähe du. Du har exakta tider, det har du, det har jag sett. Morgon, middag, kväll.

SHOID ROGER:

Ja, vadåå?

MARIA:

Jag vill att du svarar ärligt här nu: Ber du till Mecka därinne?

SHAIID ROGER:

Nej.

MARIA:

Har man ju hört att dom gör. Du gör det? Eller hur? Du är sån? Du är sån va?
Och så står du här idag.

SHAIID ROGER:

Sluta tramsa nu! Är du sjuk? Vad är det för frågor?

MARIA:

Är JAG sjuk? Ja, ursäkta mej men jag kanske inte har lust att tvingas bära slöja!

SHAIID ROGER:

Är du riktig eller? Du bär ju slöja nu!

MARIA:

Ja! Men... det är en svensk tradition, jag menar svensk slöja – kyrka! Tradition!

PRÄST:

Det är Paulus brev till församlingen. Det är Paulus brev.

SHOID ROGER:

Det är hon som har slöja!

MARIA:

VÅGA INTE vända det här mot mej. VÅGA inte!

SHOID ROGER:

Nänä. Ta det lugnt.

MARIA:

VAD GÖR DU DÄRINNE!?

SHOID ROGER:

Jag smörjer röven! Ja, gör jag. Okej? Jag har såhär... problem. Stjärtproblem.

MARIA:

Smörjer... herregud. Vem är det som är sjuk? Har du aids då eller?

SHOID ROGER:

Nej. Verkligen inte. Då skulle du också ha det.

MARIA:

Vadå? Har jag det?

SHAIID ROGER:

Hemorojder. Det smittar inte. Jag lovar.

MARIA:

Hörde ni?

SHAIID ROGER:

Du hörde.

PRÄST:

Alla hörde. Församlingen hörde. Gud hörde.

MARIA:

Han ljuger!

PRÄST:

Vad spelar det för roll?

SHAIID ROGER:

Varför skulle jag stå här och ljuga om det?

MARIA:

För jag har sett den där krämen. Du är helt fixerad!

SH Aid ROGER:

Nej.

MARIA:

Jo.

SH Aid ROGER:

Nej.

MARIA:

Pervers är du.

SH Aid ROGER:

Sluta nu.

MARIA:

Analfixerad.

SH Aid ROGER:

Sluta.

MARIA:

Ska JAG sluta?

SHOID ROGER:

Det är inte roligt längre.

MARIA:

Jag tycker inte heller det är så himla kul när du...

SHOID ROGER:

(Skrattar till) ... håll käften nu ...

MARIA:

Vad sa du?

SHOID ROGER:

Håll käften, mkej?

MARIA:

Efter allt tiggande och tjat. Från första gången vi sågs. Han har bönat och bett och tiggat och tjatat och nu står vi här och han ber mej hålla käft? Jag tror väl inte mina öron. Och jag har sagt från början. Jag sa att Jag är en moralisk varelse. Jag sa till Roger eller främlingen här, att Jag är inget djur. Förklarade att Vi tillhör toppen av den civiliserade världen. Vi är en starkare ras, en allvetande ras! Tror ni han lyssnade? Nej. Du tillhör en helt annan ras. En icke-människa. Det är vad du är. En icke-människa, ett äckel, sexuella avarter...

PRÄST:

Jag för min del håller för öronen här.

SHOID ROGER:

Visst och våldtäcksman är jag också va? Jag har bara frågat. Jag har frågat snällt!

MARIA:

Tjatat!

SHOID ROGER:

Har inte tjatat. Enkel fråga bara. Man kan svara Ja eller Nej. JA eller NEJ!

PRÄST:

Har vi äntligen fått ett svar?

MARIA:

Var får han sina perversa idéer ifrån? Ligger det i blodet? .

SHOID ROGER:

Man vill krydda lite.

MARIA:

”Krydda lite”

SHOID ROGER:

Testa.

MARIA:

Sodomi kallas det! Fråga prästen här vad det innebär.

PRÄST:

Jag vill inte ha mer inblick i ert liv.

SHAIID ROGER:

Meh, heh, det... det är ju du som, som. Vadå? Titta inte sådär på mej? Det är hon. Hon vill ha familj och och – barn och... och så.

MARIA:

Barn? Snälla. Säj att du sa BARN!

SHAIID ROGER:

Ja...

MARIA:

Det kan väl inte bli barn den vägen?

SHAIID ROGER:

Nähe-nä, kanske inte det-nä.

MARIA:

Du fick kanske inte lära dej det i skolan?

SHAIID ROGER:

Jag har gått på komvux såatt.

MARIA:

Det är inget fel i att vilja ha barn. Men man kan inte få det på omoraliska vägar.

SHAIID ROGER:

Jag hör dej. Du har sagt det nu. Kanske räcker då?

MARIA:

Familjen utgör kärnan för hela nationens fortlevnad!

SHAIID ROGER:

Ja, precis.

MARIA:

Det var därför vi kom hit idag! För att ingå äktenskap. För att lova inför Gud och nationen att vi respekterar och stöttar varandra. För att i samhällelig ordning...

SHAIID ROGER:

Samhällelig ordning. Jajo.

MARIA:

För att dela minnet –

SHOID ROGER:

Dela minnet, ja.

MARIA:

Dela glädjen över vår stoltaste stund i livet!

SHOID ROGER:

Exakt. Nu är vi stolta.

MARIA:

Och du tar inte ens det här på allvar. Jag ger dej all kärlek i världen men du bara spottar på det. Det betyder ingenting för dej.

SHOID ROGER:

Ger du mej all kärlek. Jo, jag ser det.

MARIA:

Jag har gett dej all kärlek. Tänk om vi verkligen skulle få barn en dag. Vad skulle det bli för barn? Barn med pigment då eller? Vad skulle dom heta? Jag skulle föda håriga monster.

PRÄST:

Det har jag svårt att tro. Inte kan väl er avkomma bli monster?

MARIA:

Vilken gud skulle våra barn tro på när dom föddes?

SHOID ROGER:

Du överdriver.

MARIA:

Du heter Shoid! Jag kommer aldrig runt det, förstår du? Du kommer alltid ha ditt namn som du går runt med och din solbränna och din loppmarknad och... jag älskade dej som Roger men kan inte leva med en Shoid. Mitt svar är nej.

PRÄST:

Bra. Så. Då var vi klara.

SHOID ROGER:

Vänta lite nu.

PRÄST:

Nej! Hon sa nej! Jag hörde! Alla hörde!

MARIA:

Jag har gjort mitt val. Jag sa nej.

SHOID ROGER:

Vänta-vänta.

PRÄST:

LÅT BLI MEJ! Vi är klara här!

SHOID ROGER:

Du kan inte bara –

PRÄST:

Kan jag visst! Jag går nu! Vi är färdiga här! Hejdå kära församling. Håll er borta från frestelse och sånt. Synda inte. Hejdå. *(Ut)*

SHOID ROGER:

Jaha. Jahopp. Här står man. Förödmjukad. Ja-nej. Finns väl bara en sak kvar att göra då. *(Drar av sig kostymen)*

MARIA:

Vad gör du?

SHOID ROGER:

Jag skiter i allt.

MARIA:

Vad är det där? Herregud! Vad har du där!

SHOID ROGER:

Vadå? Vad är det nu då?

MARIA:

Han har en bomb på sej! En bomb!

SHAIID ROGER:

Ja-tjena. Hej! Jag har en BOMB på mej.

MARIA:

Ett dynamitbälte!

SHAIID ROGER:

Just det. Bara kaboom liksom!

MARIA:

Snälla du. Gör det inte.

SHAIID ROGER:

Vad är det med dej?

MARIA:

Visa barmhärtighet.

SHAIID ROGER:

Är du allvarlig? Alltså...

MARIA:

Jag vill inte dö.

SHAIID ROGER:

Nej, men kolla då.

MARIA:

Jag ser! Jag ser! Gör det inte.

SHAIID ROGER:

Där har du din bomb! Dra åt helvete.

MARIA:

TA SKYDD!

SHAIID ROGER:

Det är en gördel! En gördel! I vilket jävla universum ser du någon som helst logisk förklaring till att jag skulle spränga en församling? I vilken sjuk fantasi blev jag plötsligt en massmördare i dina ögon?

MARIA:

Kan du verkligen inte se det från mitt håll?

SHAIID ROGER:

Du hade bara behövt be mej byta namn.

MARIA:

Det handlar inte om namnet längre. Du är främmande i mina ögon. Du är främmande i våra ögon Shaid!

SHOID ROGER:

Fack åff!

MARIA:

Så jäkla trött på dej. Dörren är där.

SHOID ROGER:

Använd den då.

MARIA:

Du ska ut.

SHOID ROGER:

Inte före dej.

MARIA:

Jag hatar dej.

SHOID ROGER:

Bra. För jag hatar dej.

MARIA:

Jag har gjort mitt val. Du kan gå nu.

SHAIID ROGER:

Visst. Jaja, wåttävver.

MARIA:

Kan du prata ditt babianspråk där ute!

SHAIID ROGER

Hejdå.

Tystnad

Hejdå sa jag! Vad fan glor ni på? Ni sitter bara där! Varför säger ni ingenting!?
Va!? Hur kan ni bara sitta där och se på!? Säj nåt då för i helvete! Varför säger ni
ingenting!?

Tystnad

MARIA:

Är du klar?

SHAIID ROGER:

Jag hatar er.

MARIA:

Gå nu Jihad.

SHOID ROGER:

Shaid.

MARIA:

Sak samma. Ring aldrig mer. Knacka inte på. Försvinn ur mitt liv.

SHOID ROGER:

(Ut)

MARIA:

Jaa-ha... inga sura miner mina vänner. Vi kan fortfarande ha roligt tillsammans ändå utan... alltså... vi är fortfarande en familj här allesammans. Ja-nej-heh... ska vi eh... vi kan festa ändå. Jag är inte ledsen. Jag är glad över mitt val. Det var ändå ett livsavgörande beslut och det känns helt okej... så. Hörni! Jag är ändå oerhört glad över att ni är här allihop. Jag är ändå glad över att få stå här framme vid altaret. I rampljuset. Nu är det fest! Det finns kroppkaka så det räcker till alla. Och sill och potatis. Och sprit! Kom nu. Låt oss börja med en kopp kaffe.

